

6ο Μήνυμα

Ποίμανση σύμφωνα με τον Θεό

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιω 21:15-17, Α΄ Πε 5:2, 2:25, Εφ 4:12-16

- I. Το να ποιμαίνουμε σημαίνει να φροντίζουμε το ποίμνιο με περιεκτικό και τρυφερό τρόπο—Ιω 21:15-17, Πραξ 20:28:**
- A. Η ποίμανση αναφέρεται στη φροντίδα όλων των αναγκών των προβάτων.
 - B. Όλα τα πρόβατα πρέπει να τροφοδοτούνται και να φροντίζονται καλά.
- II. Στην ανάκτηση του Κυρίου σήμερα υπάρχει μια επιτακτική ανάγκη για ποίμανση—Ιω 21:16, Α΄ Πε 5:2:**
- A. Στην οργανική σωτηρία Του, ο Θεός Πατέρας αρχικά μας αναγεννά, δια του Θεού Πνεύματος, και έπειτα, μας ποιμαίνει στον Θεό Υιό, που είναι το Ποιμένας μας, ώστε να μπορούμε να υπάρχουμε και να αυξανόμαστε στη ζωή Του για μια αιωνιότητα—Ιω 3:6, 10:10, 14-16.
 - B. Το να ποιμαίνουμε τους πιστούς είναι κρίσιμο για την αύξησή τους στη θεία ζωή προς την ωριμότητα, για την οικοδόμηση του Σώματος του Χριστού—Εφ 4:12-16.
- III. Η ποίμανση εξαρτάται από τη διδασκαλία. Αν δεν μπορούμε να διδάσκουμε, δεν θα μπορούμε ούτε να ποιμαίνουμε—Μτ 28:19-20, 9:35-36:**
- A. Η ποίμανση και η διδασκαλία συμβαδίζουν—Εφ 4:11.
 - B. Η ποίμανσή μας πρέπει πάντα να γίνεται με διδασκαλία, και η διδασκαλία μας πρέπει πάντα να γίνεται με ποίμανση—Πραξ 2:42, 20:28, Κολ 1:28.
- IV. Όλοι πρέπει να γνωρίζουμε και να βιώνουμε τον Χριστό ως τον Ποιμένα των ψυχών μας—Α΄ Πε 2:25:**
- A. Όντας ο Ποιμένας των ψυχών μας, ο Χριστός επιβλέπει την εσώτερη μας κατάσταση, φροντίζοντας την κατάσταση της εσωτερικής μας ύπαρξης:
 - 1. Η οργανική ποίμανση του Χριστού φροντίζει κυρίως την ψυχή μας—Ψλ 23:3.
 - 2. Μας ποιμαίνει με το να φροντίζει την ευημερία της ψυχής μας και να επιβλέπει την κατάσταση της εσωτερικής μας ύπαρξης—βλ. Εβρ 13:17.
 - 3. Αυτό το είδος ποίμανσης είναι μια εσώτερη, ουσιαστική και οργανική παρηγοριά—Β΄ Κορ 1:3-4.
 - B. Επειδή η ψυχή μας είναι πολύ περίπλοκη, χρειαζόμαστε τον Χριστό, ο οποίος είναι το ζωοποιό Πνεύμα στο πνεύμα μας, για να μας ποιμαίνει στην ψυχή μας, να φροντίζει τον νου, τα συναισθήματα και τη βούλησή μας, αλλά και όλα τα προβλήματα, τις ανάγκες και τις πληγές μας—Ιω 14:16-17, Α΄ Κορ 15:45β, 6:17:
 - 1. Όντας ο πνευματικός μας Ποιμένας, ο Χριστός μας φροντίζει μέσα από το πνεύμα μας:
 - α. Η ποίμανσή Του ξεκινάει από το πνεύμα μας και εξαπλώνεται σε κάθε μέρος της ψυχής μας—Εφ 3:17.
 - β. Ξεκινώντας από το πνεύμα μας, ο Χριστός φτάνει σε όλα τα μέρη της ψυχής μας και μας φροντίζει με έναν τρυφερό, οργανικό και περιεκτικό τρόπο—Α΄ Θεσ 5:23.
 - 2. Αυτή είναι η εσώτερη ποίμανση του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού, που ενσωματώνεται και ενώνεται με τους αναγεννημένους πιστούς Του—Β΄ Κορ 13:13, Ιω 3:6, 14:20, Ρωμ 8:16.
- V. Εκείνοι που ποιμαίνουν το ποίμνιο του Θεού πρέπει να ποιμαίνουν κατά τον Θεό—Α΄ Πε 5:2, Φιλ 1:21α:**
- A. Το να ποιμαίνουμε κατά τον Θεό σημαίνει να ποιμαίνουμε σύμφωνα με τη φύση, την επιθυμία, τον τρόπο και τη δόξα του Θεού, όχι σύμφωνα με την προτίμηση, το συμφέρον, τον σκοπό και την ιδιοσυγκρασία μας—Β΄ Πε 1:4, Εφ 1:5, 9, 3:21, Ιω 14:6.

- B. Η φράση «κατά Θεό» στην Α΄ Πέτρου 5:2 σημαίνει ότι ζούμε τον Θεό. Μόνο εκείνοι που ζουν τον Θεό μπορούν να ποιμαίνουν κατά Θεό:
1. Η οικονομία του Θεού είναι να κατεργάζεται τον εαυτό Του μέσα μας, ώστε να μπορούμε να Τον λαμβάνουμε ως τη ζωή μας και την προμήθεια ζωής προκειμένου να Τον ζούμε—Ιω 11:25, 6:48, 57.
 2. Συμμετέχουμε στη θεία ζωή και φύση ώστε να μπορούμε να ζούμε τον Θεό στην ανθρώπινη φύση μας—Γαλ 2:20.
- Γ. Προκειμένου να ποιμαίνουμε κατά τον Θεό, χρειάζεται να γίνουμε Θεός στη ζωή, τη φύση, την έκφραση και τη λειτουργία, αλλά όχι στη Θεότητα—Κολ 3:4, Β΄ Πε 1:4:
1. Πρέπει να ξεχειλίζουμε με τη θεία ζωή, απολαμβάνοντας τον Τριαδικό Θεό ως την κρήνη, την πηγή και τον ποταμό, για να γίνουμε το σύνολο της θείας ζωής, ακόμα και η ίδια η θεία ζωή—Ιω 4:14, Κολ 3:4.
 2. Χρειάζεται να γίνουμε Θεός στις ιδιότητες της αγάπης, του φωτός, της δικαιοσύνης και της αγιότητας—Α΄ Ιω 4:8, 1:5, Ρωμ 3:21, 25-26, Εφ 1:4, 5:27, Α΄ Πε 1:15-16.
 3. Χρειάζεται να γίνουμε η αναπαραγωγή του Χριστού, η έκφραση του Θεού, ώστε να μπορούμε, στην ποιμανσή μας, να εκφράζουμε τον Θεό, και όχι τον εαυτό με την ιδιοσυγκρασία και τις ιδιομορφίες του—Ρωμ 8:19, 29, Β΄ Κορ 3:18, Μτ 16:24.
 4. Χρειάζεται να γίνουμε Θεός στη λειτουργία της ποιμανσης του ποιμνίου του Θεού, σύμφωνα με όσα είναι ο Θεός και σύμφωνα με τον στόχο της οικονομίας Του—Εφ 1:10.
- Δ. Αν θέλουμε να ποιμαίνουμε κατά τον Θεό, χρειάζεται να γίνουμε ένα με τον Θεό—Ιω 14:20, Α΄ Κορ 6:17:
1. Η βασική αρχή της Αγίας Γραφής είναι ότι, στην οικονομία Του, ο Θεός κάνει τον εαυτό Του ένα με τον άνθρωπο και τον άνθρωπο ένα με Αυτόν—Ιω 15:4, Α΄ Κορ 6:17.
 2. Ο Θεός επιθυμεί να ενωθεί η θεία ζωή με την ανθρώπινη ζωή, για να γίνουν μία ζωή, έχοντας μία διαβίωση—Ιω 6:57, Γαλ 2:20.
 3. Όταν είμαστε ένα με τον Θεό, γινόμαστε Θεός στη ζωή και τη φύση, Θεός στην ποιμανση των άλλων—Α΄ Ιω 5:11-12, Β΄ Πε 1:4, Α΄ Πε 5:2.

VI. Προκειμένου να ποιμαίνουμε σύμφωνα με τον Θεό, χρειάζεται να ζούμε μια ζωή ποιμανσης—Ιω 21:15-17, Β΄ Κορ 6:1-13, 7:2-3:

- A. Όσο περισσότερο συγκροτούμαστε με τον Χριστό, τόσο περισσότερο θα ζούμε αυθόρμητα μια ζωή ποιμανσης, επειδή η σύσταση του Χριστού στην πνευματική μας ζωή έχει μια πτυχή ποιμανσης—Κολ 1:27, 3:10-11, 14, Ιω 21:15-17.
- B. Προκειμένου να έχουμε μια ζωή ποιμανσης, χρειάζεται να κατέχουμε μια πλατιά καρδιά, μια καρδιά που αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους του Θεού—Β΄ Κορ 6:11-13, 7:2-3, βλ. Α΄ Βασ 4:29.
- Γ. Η ζωή ποιμανσης είναι μια ζωή που ζεσταίνει τους ανθρώπους, περιθάλλοντάς τους στην ανθρώπινη φύση του Ιησού, για να τους θρέφει στη θειότητα του Χριστού με τα πλούτη του Χριστού—Εφ 5:29, Πρμ 25:15.
- Δ. Η ζωή ποιμανσης είναι μια ζωή που προσαρμόζεται στα πάντα, είναι ικανή να προσαρμόζεται σε όλες τις καταστάσεις, να αποδέχεται κάθε είδος περιβάλλοντα, και να εργάζεται σε κάθε συνθήκη—Β΄ Κορ 6:1-13, 7:2-3.
- Ε. Χρειάζεται να ποιμαίνουμε το ποίμνιο του Θεού σύμφωνα με την στοργική και τρυφερή καρδιά του Θεού Πατέρα μας, αλλά και σύμφωνα με το πνεύμα του Σωτήρα Χριστού μας που αναζητά και ποιμαίνει—Λκ 15:1-32.

VII. Η ποιμανση που οικοδομεί το Σώμα του Χριστού είναι αμοιβαία—Α΄ Κορ 12:23-26:

- A. Όλοι πρέπει να βρισκόμαστε κάτω από την οργανική ποιμανση του Χριστού και να είμαστε ένα με Αυτόν για να ποιμαίνουμε ο ένας τον άλλον—Ιω 21:15-17.

- B. Είμαστε και πρόβατα και ποιμένες, ποιμαίνοντας και λαμβάνοντας ποίμανση με αμοιβαιότητα.
- Γ. Στην αμοιβαία ποίμανση ποιμαίνουμε ο ένας τον άλλον εν αγάπη—Α΄ Κορ 13:1-13.
- Δ. Μέσω αυτής της αμοιβαίας ποίμανσης, η εκκλησία ως το Σώμα του Χριστού θα οικοδομείται εν αγάπη—Μτ 16:18, Εφ 1:22-23, 2:21-22, 4:16.